

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitspraak **Arrest betekend** d. d. 21 juli 2021
Uitvoering: **Arrest betekend** d. d. 21 juli 2021
inw

Arrestnummer C1973 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 2301
Datum van uitspraak 25 juni 2021
Notitienummer griffie 2019/NT/518
-
-
-
Notitienummer parket-generaal

bij exploit d.d. 21 juli 2021
van gerechtsdeurwaarder
deurwaarder te

sprekende met
achtergelaten overkandig art 3851 § 1 u.w.
kort: 27,56 euro

gerechts-

Arrest betekend

voor

bij exploit d.d. 21 juli 2021
aan Mr. van Curator van de
van gerechtsdeurwaarder

te *en kantoor van het*
Sprekende met een medewerker,
kort: 27,56 euro

advocaat in hoedanigheid

adv.

25.06.2022

Hof van beroep

Gent

Arrest

tiende kamer

correctionele zaken

verstek

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002185919-0001-0023-01-01-1

Not.nr. GE.64.91.000366/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1201 (ON - overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv),
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

2. nr. 1203 (RRN ,
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

3. nr. 1202 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

A.
de eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, § 1 Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd;

meer bepaald: als containerbedrijf dat aan afvalsortering en afvoer doet;

rubriek 2.2.1.c.1° Vlarem I (klasse 2)

opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton;

rubriek 15.1.1° Vlarem I (klasse 3)

al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8, waarin gestald worden drie tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens;

rubriek 17.4 Vlarem I (klasse 3)

opslagplaatsen voor gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, met uitzondering van deze vermeld onder rubriek 48, in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 30 liter of 30 kilogram, voor zover de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 l en 5000 kg of 5000 l;

rubriek 2.2.1.d).1° Vlarem I (klasse 2)

opslag en sortering van andere niet gevaarlijke afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton;

rubriek 2.2.1.e).1° (klasse 2) en 3° (klasse 1) Vlarem I

gevaarlijke afvalstoffen, uitgezonderd de in subrubriek 2.2.1, b) ingedeelde inrichtingen, met een opslagcapaciteit van:

1° maximaal 1 ton

3° meer dan 1 ton voor asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is;

te in de periode van 7 maart 2016 (stuk 7 OK 1) tot 21 juni 2016 en van 10 oktober 2016 (stuk 90 OK 1, OK 2) tot en met 2 augustus 2017 (OK 4).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd;

meer bepaald: het besluit houdende bestuurlijke maatregelen van de Stad Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu van 7 juni 2016 niet te hebben nageleefd, namelijk:

“de onmiddellijke volledige stopzetting van de exploitatie door aanvoer, opslag, verwerking van afval te tot wanneer de exploitant beschikt over een uitvoerbare milieuvergunning voor de activiteiten op deze locatie. Zolang de opgelegde veiligheidsmaatregelen niet volledig zijn uitgevoerd, zijn enkel de activiteiten nodig om aan de voorwaarden van de veiligheidsmaatregelen te kunnen voldoen, toegelaten.

De aanwezige afvalcontainers op het terrein dienen uiterlijk tegen 17 juni 2016 te worden afgevoerd naar een erkende verwerker, afvoerbewijzen dienen ter beschikking te worden gehouden.”

1. de eerste en de tweede

te in de periode van 10 oktober 2016 (stuk 90 OK 1) tot en met 2 augustus 2017 (OK 4);

2. de eerste en de derde

te in de periode van 29 januari 2018 (stuk 3 OK 5) tot en met 11 april 2018 (OK 5 - laatste controle).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 2, 1° Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Vordering herstel

Eveneens gedagvaard voor wat betreft de telastleggingen A en B om, bij toepassing van artikel 16.6.6. Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een

door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 19 maart 2019 op tegenspraak als volgt:

“VOORAFGAANDELIJK

Heromschrijft de feiten onder de tenlastelegging A voor wat betreft de periode van 10 oktober 2016 tot 2 augustus 2017 als volgt:

“A.

De eerste en de tweede

(...)

meer bepaald: als containerbedrijf dat aan afvalsortering en afvoer doet

Rubriek 2.2.1.c.1° Vlarem I (klasse 2)

Opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton

Rubriek 15.1.1° Vlarem I (klasse 3)

Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8, waarin gestald worden 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens

Rubriek 17.4 Vlarem I (klasse 3)

Opslagplaatsen voor gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, met uitzondering van deze vermeld onder rubriek 48., in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 30 liter of 30 kilogram, voor zover de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 l en 5000 kg of 5000 l

Rubriek 2.1.1.a)1° Vlarem II (klasse 2)

Opslag van afvalstoffen die niet aan de verwerking van afvalstoffen verbonden zijn:

- a) andere afvalstoffen dan de afvalstoffen vermeld in b), met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton**

Rubriek 2.1.1.b) Vlarem II (klasse 1)

Opslag van afvalstoffen die niet aan de verwerking van afvalstoffen verbonden zijn:

b)al dan niet een combinatie van de opslag van gemengde afvalstoffen (een lading afvalstoffen die bestaat uit duidelijk verschillende identificeerbare afvalstoffen die volgende de geldende sorteeregels gezamenlijk ingezameld mogen worden. Ze moeten nog verder gesorteerd worden voor ze definitief verwerkt kunnen worden), mengsels van afvalstoffen (een lading afvalstoffen die bestaat uit duidelijk verschillende, identificeerbare afvalstoffen die in strijd met de geldende sorteeregels zijn samengevoegd of ingezameld) en gevaarlijke afvalstoffen

Rubriek 2.1.2.a) Vlarem II (klasse 2)

Opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking verbonden zijn, met een opslagcapaciteit van maximaal 1 ton (overslag van afvalstoffen is het bijeenvoegen van gelijksoortige afvalstoffen in grotere recipiënten of transportmiddelen met het oog op een rendabeler transport ervan)."

te *in de periode van 7 maart 2016 (stuk 7 OK 1) tot 21 juni 2016 en van 10 oktober 2016 (stuk 90 OK 1, OK 2) tot en met 2 augustus 2017 (OK 4)*

(...)"

Stelt vast dat deze heromschrijving op dezelfde feiten slaat als deze die oorspronkelijk aanhangig werden gemaakt.

Vult de dagvaarding aan als volgt:

"(...)

De tweede

+ in staat van wettelijke herhaling voor wat betreft de tenlasteleggingen A en B op grond van het arrest van het hof van beroep te Gent van 12.2.2013"

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A (zoals heromschreven voor wat betreft de periode van 10 oktober 2016 tot en met 2 augustus 2017), B.1 en B.2, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 24.000 euro.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 12.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A (zoals heromschreven voor wat betreft de periode van 10 oktober 2016 tot en met 2 augustus 2017) en B.1, beiden gepleegd in staat van wettelijke herhaling, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 1.500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.2, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 750 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Kosten en bijdragen

*Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.*

Veroordeelt en hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 81,66 euro.

Veroordeelt tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 26,40 euro.

HERSTEL

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 april 2019 door de beklaagden en tegen “het vonnis op strafgebied”;
- 18 april 2019 door de lasthebber *ad hoc* van de tegen “het vonnis”;
- 19 april 2019 door het openbaar ministerie tegen alle beklaagden.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 18 april 2019 door de advocaat van de beklaagden en
- 18 april 2019 door de lasthebber *ad hoc* van de
- 19 april 2019 door het openbaar ministerie.

1.4 De zaak werd, in uitvoering van de dwingende richtlijnen van het College van de hoven en rechtbanken en omwille van de uitzonderlijke omstandigheden en noodtoestand door het COVID-19 virus, op de rechtszitting van 3 april 2020 onbepaald uitgesteld waarna er opnieuw gedagvaard werd voor de rechtszitting van 18 september 2020.

Op de rechtszitting van 18 september 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de advocaat van de en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 25 maart 2021.

Enkel (de advocaat van) de beklaagde legde een conclusie neer, meer bepaald op 7 mei 2020 en dus nog voor er conclusietermijnen werden bepaald. Op de rechtszitting van 25 maart 2021 maakte hij zich deze conclusie eigen.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 25 maart 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

De beklaagden de _____ en _____ waren niet aanwezig en werden niet vertegenwoordigd. Ze lieten dus verstek.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 19 maart 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagder _____ er _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld en de straf.

Ook in het door de lasthebber *ad hoc* van de _____ ingediende grievenformulier wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld en de straf.

Uit het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier blijkt dat het niet akkoord is met de door de eerste rechter aan elk van de beklaagden opgelegde bestraffing. De opgelegde straffen zijn volgens het openbaar ministerie te laag.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en de _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Per brief van 10 maart 2020 gericht aan de griffie van het hof, liet de advocaat van de beklagde weten dat afstand wilde doen van zijn hoger beroep. Het hof verleent akte van deze afstand.

Als gevolg van deze afstand en van de devolutive werking, voortvloeiend uit de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven, heeft het hof niet meer te oordelen over:

- de schuld van de beklagde aan de telastleggingen A en B.1;
- de herstellvordering, die door de eerste rechter zonder voorwerp werd verklaard.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“5. Tijdens een controle op 26 april 2016 uitgevoerd bij op het terrein gelegen in de te werd door een medewerker van de afdeling milieutoezicht van de dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu vastgesteld dat de klasse 2 inrichting werd uitgbaat zonder geldige milieuvergunning. betreft een bedrijf met maatschappelijke zetel te dat een deel van het terrein op de locatie te huurde. Op het moment van de controle werd het terrein gebruikt voor de voorlopige opslag en sortering van afval.

Er werd vastgesteld dat er een groot totaal volume aan afval aanwezig was op de site. Naast de aangevraagde niet-gevaarlijke afvalstoffen werd er ook groenafval, afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) en grofvuil (onder meer matrassen en meubilair) aangetroffen. De AEEA werd bovendien niet rechtopstaand op een onverharde grond opgeslagen. Tevens werd vastgesteld dat er in de buurt van de toegangspoort tot de loods en op zeer korte afstand van de tuinen van omwonenden opslag van gebonden maar gebroken asbestafval was. Er werden ook afvalstoffen en zwerfvuil verspreid over het terrein aangetroffen. Het onverharde deel van het terrein, rondom de verharding, was verontreinigd met diverse soorten bouwafval (zowel op de grond als in de ondergrond), her en der had zich over het terrein zwerfvuil verzameld.

en haar bestuurder werden aangemaand om de specifieke bepalingen van de milieuwetgeving na te leven, voor sommige van de maatregelen werd onmiddellijke actie gevraagd, voor andere zaken werd een termijn van 2 weken voorzien.

Er werd ook duidelijk vermeld dat de uitbating kon worden stopgezet indien bij een hercontrole zou worden vastgesteld dat men niet aan de milieuvergunningsvoorwaarden voldeed.

6. Op 19 mei 2016 werd een hercontrole uitgevoerd bij het bedrijf

Hoewel specifiek werd aangemaand om enkel de ongevaarlijke afvalstoffen uit de milieuvergunningsaanvraag te verwerken en de opslag van andere afvalstoffen stop te zetten, werd bovenop de opslag van de in de aanvraag opgenomen afvalstoffen, ook de opslag/verwerking van volgende afvalstoffen vastgesteld (zie ook foto's van de controle op 19 mei 2016, als bijlage bij het proces-verbaal toegevoegd):

- asbestafval (onbeschermd opgeslagen op het terrein en aanwezig in de afvalcontainers)
- groenafval (in containers)
- schroot en afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA)

- niet selectief ingezameld huisvuil
- met afval verontreinigde bodem (uitgestort op een onverharde ondergrond).

7. Op 7 juni 2016 werd de onmiddellijke stopzetting van de exploitatie door aanvoer, opslag, verwerking van afval te te bevolen tot wanneer de exploitant beschikt over een uitvoerbare milieuvergunning voor de activiteiten op deze locatie. Zolang de opgelegde veiligheidsmaatregelen niet volledig zijn uitgevoerd, zijn enkel de activiteiten nodig om aan de voorwaarden van de veiligheidsmaatregelen te kunnen voldoen, toegelaten.

8. De milieuvergunningsaanvraag klasse 2 ingediend bij de dienst Milieu en Klimaat van de stad van de firma voor het terrein gelegen te verd op 16 juni 2016 geweigerd door het college van burgemeester en schepenen.

9. Tijdens een controle op 21 juni 2016 kon worden vastgesteld dat de exploitatie werd stopgezet alsook dat het verharde stuk van het perceel volledig werd ontruimd en opgekuist. De afvalcontainers werden afgevoerd, er bevonden zich enkel nog lege containers op het terrein. Aangezien de vennootschap het terrein in gebruik bleef hebben, werden de bestuurlijke maatregelen niet ambtshalve opgeheven.

10 verklaarde op **23 augustus 2016** kort samengevat onder meer:

- dat hij als zaakvoerder gemachtigd is om te spreken in naam van de firma;
- dat een firma voor bouwactiviteiten is en dat de containers worden gebruikt voor de eigen bouwactiviteiten en worden verhuurd aan particulieren en andere bouwbedrijven;
- dat de firma als hoofdactiviteit bouwactiviteiten heeft en de verhuur van containers bijzaak is;
- dat van in het begin een milieuadviseur, onder de arm werd genomen;
- dat zijn bedrijf 1 vrachtwagen en 12 containers telt; dat enkel de containers met gemengd afval op het terrein werden uitgekierped, dat het afval daarna gesorteerd werd, opnieuw in containers werd gestoken en naar een erkende stortplaats werd gebracht; dat het niet het stapelen of stockeren van afval betreft;
- dat het grootste deel van de containers rechtstreeks naar een erkende stortplaats werd gebracht gezien daarin telkens 1 soort afval zat;
- dat het niet de bedoeling was om afval op het terrein te stapelen;
- dat ze bij het sorteren vaststelden dat er zich in sommige gemengde containers asbesthoudende materialen bevonden; dat deze er door hen werden uitgehaald en apart gezet, dit met de bedoeling ze naar een erkende stortplaats waar men wel asbest verwerkt, te brengen;
- dat ze hier de fout gemaakt hebben dit niet op de juiste manier te stockeren; dat ze niet de juiste asbestzakken hebben gebruikt, dat ze dit niet wisten;
- dat er op het terrein niet meer gesorteerd wordt, alle containers worden rechtstreeks naar een erkende stortplaats gebracht;
- dat de regularisatie dateert van onmiddellijk na de controles; alle afval is weg, het terrein is opgekuist;
- dat het nooit zijn bedoeling was om asbest op te slaan noch te verwerken; dat met de containers nooit specifiek asbest werd opgehaald, dat de asbest steeds te vinden was in de gemengde containers;
- dat hij kopieën van 2 facturen die hij maakte naar aanleiding van asbest aangetroffen in gemengde containers bij het dossier wenst te voegen; dat dit de enige facturen zijn die ze ooit opstelden voor containers met asbest.

containers werden verkocht en het huurcontract met de eigenaar voor de werd inmiddels stopgezet. Hij stelt er nu voor te zorgen dat hij voorafgaand aan de afbraakwerken contact opneemt met een andere containerdienst die het gewenste aantal containers ter plaatse brengt en afvoert."

4. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, werd het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 opgeheven en met ingang van 23 februari 2017 vervangen door Titel V van het Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid ("DABM") van 5 april 1995. Vlarem I werd eveneens opgeheven.

Wat betreft tenlastelegging A, werd artikel 4, § 1 Milieuvergunningsdecreet *juncto* artikel 6bis Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunningen (Vlarem I) met ingang van 23 februari 2017 vervangen door art. 5.2.1, § 6 eerste lid, Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid.

In het Decreet algemene bepalingen milieubeleid werd "*Titel V Exploitatie van inrichtingen en activiteiten van erkende personen*" ingevoegd en de voormalige lijst van hinderlijke inrichtingen, bijlage 1 van Vlarem I, werd bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene bepalingen en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ("*Vlarem II*").

De inhoud van de telastlegging en de strafbaarstelling werden tijdens de incriminatieperiode niet gewijzigd. Ook de rubrieken vermeld in de telastlegging A werden tijdens de incriminatieperiode inhoudelijk niet gewijzigd. Met ingang van 1 oktober 2019 werd rubriek 2.2.1.e)1° wel opgesplitst in:

- rubriek 2.2.1.e)1°: maximaal een ton andere afvalstoffen dan asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is (klasse 2),

en

- rubriek 2.2.1.e)2°: maximaal een ton asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is (klasse 2).

De inhoud van rubriek 2.2.1.e)3° werd opgenomen in rubriek 2.2.1.e)4°.

Deze wijzigingen hebben geen gevolg voor het strafbaar karakter van de aan de beklaagden te last gelegde feiten.

De feiten van de telastlegging A waren tijdens de incriminatieperiode strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid met een

gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro. Deze feiten zijn sindsdien strafbaar gebleven en nog steeds strafbaar gesteld met dezelfde straffen door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

5.1 De eerste rechter verklaarde de telastlegging A bewezen op grond van de volgende overwegingen:

“Tweede beklagde kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de vrijspraak zich opdringt wat betreft de tenlastelegging A voor de periode van 7 maart 2016 tot 21 juni 2016 stellende dat de exploitatie uitdrukkelijk gedoogd werd door de bevoegde overheid.

Wanneer de bevoegde overheid een overtreding op het spoor komt en beslist er niet tegen op te treden is er sprake van gedogen. Gedogen (niet optreden) is het tegengestelde van handhaven (wel optreden.)

Een gedoogsituatie doet geen rechten ontstaan: wat gedoogd wordt, blijft onwettig. Als de overheid nadien toch optreedt, zal de overtreder geen recht op gedogen kunnen afdwingen voor de rechter. De overheid mag tegen alle overtredingen optreden maar is daartoe niet verplicht.

Bovendien hebben beklagden meermaals de kans gekregen om zich in de regel te stellen.

Wat betreft de tenlastelegging A zijn de feiten ook voor de periode van 10 oktober 2016 tot 2 augustus 2017 in hoofde van de eerste en tweede beklagde bewezen.

Uit de stukken blijkt dat er minstens sprake was van aanvoer en opslag van afvalstoffen.

Tijdens de controle op 10 oktober 2016 werd vastgesteld dat er voor de poort van de loods gemengd afval aanwezig was; dat afval lag verspreid op de verharding en diende nog te worden gesorteerd, onder dat afval bevond zich een aanzienlijk deel gevaarlijk afval; zo bemerkten de vaststellers onder meer niet-beschermde TL-lampen, een aantal zakken met verfrecipiënten en recipiënten van gevaarlijke vloeistoffen met inhoud. Tevens was er medisch afval aanwezig, er bevonden zich medicamenten en naaldcontainers met inhoud.

Ook onder meer uit de controle die plaatsvond op 16 juni 2017 blijkt dat op het terrein te naast een gevulde container met asbesthoudend afval (in een afgesloten big bag), schroot, voertuigbanden en houtafval, granulaat met plasticafval uit voertuigen enz. werd aangetroffen.

De afvalcontainers werden los van de vrachtwagen op het terrein gestald en er werden meerdere afvalcontainers aangetroffen.

De stelling dat het om inert bouw- en sloopafval zou gaan wordt gelet op de diverse vaststellingen tijdens de (her)controles (zie feitenrelaas zoals hierboven omschreven) niet bijgetreden door de rechtbank.”

Het hof neemt deze overwegingen over en maakt ze tot de zijne, voor zover ze betrekking hebben op de Volledigheidshalve voegt het hof eraan toe dat de beslissing van de

toezichthouder om naar aanleiding van de controle op 7 maart 2016 nog niet onmiddellijk een proces-verbaal op te maken, was ingegeven door de overweging dat de vergunningsprocedure op dat ogenblik nog lopende was (p. 7 strafdossier, onderkaft 1). Men wilde de beslissing van het college van burgemeester en schepenen afwachten en men zou een gezamenlijk plaatsbezoek met de Dienst Milieu en Klimaat op een later tijdstip inplannen. Dit plaatsbezoek ging door al op 26 april 2016, ongetwijfeld omdat de toezichthouder begin april 2016 een aantal klachten had ontvangen van omwonenden, die onder meer bezorgd waren over het asbestafval. Al op 4 mei 2016 werd een aanmaning verstuurd naar de en en op 23 mei 2016 stelde de toezichthouder het aanvankelijk proces-verbaal op. Daarvan werd op 26 mei 2016 een kopie verstuurd naar de en De houdt dan ook ten onrechte voor te hebben gedwaald. Het gegeven dat ze een milieuvergunningaanvraag had ingediend die op 15 maart 2016 ontvankelijk werd verklaard, toont aan dat ze wel degelijk wist dat de exploitatie zonder de vereiste milieuvergunning, onwettig was. Naar aanleiding van de controle op 26 april 2016 werd ze hier door de toezichthouder ook nog eens uitdrukkelijk op gewezen.

Het is onjuist dat er slechts uitzonderlijk een container met afval op het terrein aan de werd gestald, met name de enkele keren dat het onmogelijk was om de containers nog af te voeren naar een erkende afvalverwerker. Op 7 maart 2016 stelde de toezichthouder vast dat het containerbedrijf in volle exploitatie was (p. 7 strafdossier, onderkaft 1). De vaststellingen van de toezichthouder gedaan op 26 april 2016, 19 mei 2016, 10 oktober 2016, 16 juni 2017 en 2 augustus 2017, zoals beschreven in het hoger aangehaald feitenrelaas van de eerste rechter, tonen aan dat de wel degelijk systematisch afval opsloeg en sorteerde. Van overmacht is geen sprake. De stopzetting zoals vastgesteld op 21 juni 2016, bleek slechts tijdelijk te zijn. Op 10 oktober 2016 bleek de opnieuw met afval gevulde containers op te slaan op het terrein.

De telastlegging A is voor de bewezen gebleven en moet aan de vennootschap worden toegerekend.

5.2 De telastlegging B.1 is voor de eveneens bewezen, zoals blijkt uit de vaststellingen van de toezichthouder gedaan op 10 oktober 2016, 16 juni 2017 en 2 augustus 2017.

Wat de telastlegging B.2 betreft, blijkt uit de vaststellingen van 29 januari 2018 en 11 april 2018 dat de bestuurlijke maatregel van 7 juni 2016 niet werd nageleefd en de exploitatie van het containerbedrijf werd verdergezet. De bewering van in het grievenformulier en in conclusies dat er toen slechts inert bouw- en sloopafval werd opgeslagen, afkomstig van de eigen bouwactiviteit van de (opslag die dus niet vergunningsplichtig zou zijn), is ongeloofwaardig. Dat hij niet vervolgd wordt voor de exploitatie van een containerbedrijf dat aan afvalsortering en afvoer doet, zonder de vereiste milieuvergunning, bevestigt de juistheid van zijn bewering niet. De toezichthouder

stelde immers in het proces-verbaal van 26 april 2018 over de vaststellingen gedaan op 11 april 2018 (p. 4 strafdossier, onderkapt 5):

“Eén van de containers wordt op het ogenblik van de controle gevuld door werknemers. Wanneer we vragen of deze mensen medewerkers van de firma zijn, blijkt dit niet het aeval. De twee personen zijn medewerkers van het dakwerkersbedrijf deze firma heeft ook een vestiging op dit terrein. Eén van de personen deelt mee dat er een overeenkomst is met en er een afvalcontainer op het terrein van is die zij mogen gebruiken voor hun afval.”

Op 11 april 2018 nam de toezichthouder een staal van de vinylbekleding uit de asbest-bigbag voor verdere analyse. Op 23 april 2018 liet het labo weten dat het staal inderdaad asbest bevatte in ongebonden toestand, teruggevonden in de kartonlaag onder het vinyl.

nam op 26 april 2018 telefonisch contact op met de toezichthouder (p. 5 strafdossier, onderkapt 5): *“Meneer deelt mee dat de foto’s uit het hem overgemaakte verslag van monsternamen werden bekeken, hoewel er tijdens het eerste telefoongesprek sprake was van een klein stuk vinyl op een houten ondervloer, zou het vinyl van de foto’s niet afkomstig zijn van de activiteiten van ”*

Geen enkel dossiergegeven laat toe te besluiten dat het aangetroffen afval op het terrein werd opgeslagen zonder toestemming of medeweten van . Het afval moest wel degelijk nog verder worden gesorteerd. Op 11 april 2018 bleek er zich op het onverharde deel van het terrein rondslingerend afval te bevinden. Een van de op 29 januari 2018 aangetroffen containers bevatte gemengd afval, een andere container bevatte voornamelijk plastic afval, en dus ook nog ander, te sorteren afval.

Het is eveneens ongeloofwaardig dat niet op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan van de bestuurlijke maatregel. Het gegeven dat hij pas op 13 november 2017 zaakvoerder werd van de terwijl de bestuurlijke maatregel dateert van 7 juni 2016, doet hieraan geen afbreuk. volgde zijn vader op als zaakvoerder. Er waren geen andere bestuurders bij de vennootschap betrokken. Het kan niet anders dan dat zijn vader hem ten laatste bij de overname van het zaakvoerderschap over het bestaan en de draagwijdte van de bestuurlijke maatregel heeft ingelicht. De bestuurlijke maatregel hield immers de onmiddellijke en volledige stopzetting van de exploitatie in. geeft in randnummer 17 van zijn conclusie trouwens zelf toe dat hij *“uiteraard tot op zekere hoogte geïnformeerd was door zijn vader over de werking van de*

Het tegendeel wordt niet aangetoond doordat de op 26 februari 2018 namens de verstuurde schriftelijke reactie naar aanleiding van de op 29 januari 2018 vastgestelde inbreuk, niet door maar door zou zijn ondertekend. Dat de toezichthouder niet telefonisch contacteerde naar aanleiding van de vaststellingen van 29 januari 2018, is niet relevant.

Door in randnummer 18 van zijn conclusies te stellen dat hij “*compleet uit de lucht viel*” toen hij per aangetekende brief van 12 februari 2018 in kennis werd gesteld van de op 29 januari 2018 vastgestelde inbreuken, erkent dat hij minstens vanaf die datum op de hoogte was van de bestuurlijke maatregel. Toch beëindigde hij de exploitatie pas na de vaststellingen van 11 april 2018. Het is onjuist dat hij “*als prille zaakvoerder*” mocht vertrouwen op de opvolging van de problematiek door zijn vader, die geen zaakvoerder meer was.

Ook de telastlegging B.2 is dus bewezen.

6. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: “*Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.*”

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

(...)

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Nu de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, maar wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde

natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

was zaakvoerder van de van 13 april 2015 tot 31 december 2017. werd op 13 november 2017 benoemd als zaakvoerder. Zij hadden tijdens de periode waarin ze zaakvoerder waren elk de algemene leiding over de bedrijfsvoering van de vennootschap en beslissingsbevoegdheid, in het bijzonder over de naleving van de milieuwetgeving. De respectief aan hen te last gelegde en voor hen bewezen verklaarde misdrijven werden wetens en willens gepleegd. Zowel en als de worden daarom veroordeeld tot een straf.

7.1 De voor elk van de beklaagden bewezen verklaarde misdrijven vormen de voortgezette en opeenvolgende uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts een straf moet worden toegepast (voor de en de zwaarste) (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagden exploiteerden een containerbedrijf zonder daarvoor over de vereiste milieuvergunning te beschikken. Hierdoor vervalsten ze de concurrentie met de bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om de milieuwetgeving na te leven. Bovendien sloegen ze ook gevaarlijk asbesthoudend afval op, op zo'n manier dat de gezondheid van de omwonenden in het gedrang kwam.

Wel blijkt de exploitatie definitief te zijn stopgezet een zestal maanden nadat zaakvoerder werd.

7.2 De heeft nog een blanco strafregister.

Het strafrechtelijk verleden van is ongunstig. Hij werd vijf keer veroordeeld voor verkeersinbreuken. Daarnaast werd hij ook al veroordeeld voor inbreuken op de wapenwetgeving, de sociale zekerheidswetgeving, voor het plegen van faillissementsmisdrijven en valsheid in geschrifte.

Het hof van beroep te Gent veroordeelde bij arrest van 12 februari 2013 tot een gevangenisstraf van een jaar, met uitstel gedurende vijf jaar, voor het dragen van een vergunningsplichtig wapen, zonder in het bezit te zijn van een vergunning. Als gevolg van deze veroordeling, waarvan een afschrift voorligt en die zoals blijkt uit het strafregister definitief is geworden, bevindt zich in staat van wettelijke herhaling. Hij kan dus geen gewoon uitstel meer genieten.

Ook het strafrechtelijk verleden van is ongunstig. Hij werd negen keer veroordeeld voor verkeersinbreuken. Daarnaast werd hij verschillende keren veroordeeld

voor onder meer diefstal, bendevorming en inbreuken op de wapenwetgeving. Zo veroordeelde de correctionele rechtbank te Gent hem bij vonnis van 25 januari 2010 tot een gevangenisstraf van een jaar, deels met uitstel, voor diefstal en heling. Diezelfde rechtbank veroordeelde hem bij vonnis van 27 april 2011 tot een gevangenisstraf van 30 maanden met probatie-uitstel voor bendevorming en diefstal met braak. Hij kan net als [redacted] geen gewoon uitstel meer genieten, laat staan de gunst van de opschorting.

7.3 Rekening houdend met alle aangehaalde gegevens, is een geldboete van 5.000 euro een voor de [redacted] passende en noodzakelijke straf. Nu de toestand uiteindelijk volledig werd geregulariseerd, verleent het hof uitstel voor de helft van de opgelegde geldboete. Deze beklaagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

Nu de feiten werden gepleegd in een periode die zich uitstrekt zowel voor als na 31 december 2016, moet de geldboete met 70 deciemmen worden vermeerderd.

De door de eerste rechter aan [redacted] opgelegde geldboete is te laag, rekening houdend met zijn ongunstig strafrechtelijk verleden en de ernst van de feiten. Het hof veroordeelt hem tot een effectieve geldboete van 5.000 euro. Deze geldboete is absoluut noodzakelijk als maatschappelijke reactie en om de beklaagde te weerhouden van recidive.

Ook wat hem betreft werden de feiten gepleegd in een periode die zich uitstrekt zowel voor als na 31 december 2016, zodat de geldboete moet worden vermeerderd met 70 deciemmen.

Voor [redacted] houdt het hof er rekening mee dat de exploitatie door zijn toedoen uiteindelijk volledig werd stopgezet, een zestal maanden nadat hij zaakvoerder werd. Voor hem is de door de eerste rechter opgelegde, effectieve geldboete van 750 euro, vermeerderd met 70 deciemmen, een gepaste straf. Een nog lagere geldboete opleggen, zou aan deze straf elk ontradend karakter ontnemen.

Het hof gaat niet op de vraag van [redacted] om hem een autonome probatiestraf of een werkstraf op te leggen. Dergelijke gunsten zouden hem onvoldoende de ernst van de feiten doen inzien en zouden hem er onvoldoende toe aanzetten de toepasselijke rechtsregels voortaan wel na te leven. Bovendien werd hij al meermaals veroordeeld tot een werkstraf en heeft dit hem niet weerhouden om de feiten te plegen in het dossier dat ter beoordeling voorligt.

De hierna voor [redacted] en [redacted] bepaalde vervangende gevangenisstraf zet hen er voldoende toe aan om de geldboete te betalen.

8. De beklaagden zijn elk gehouden tot een derde van de kosten van de strafvordering in de beide aanleggen, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminale en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminale, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (BS 3 september 2020). Het hof verhoogt deze kosten met 10 % in beroep en bevestigt de beslissing van de eerste rechter wat de vaste vergoeding betreft, met dien verstande dat het actueel bedrag van deze vergoeding 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

9. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen (art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

PAGE 01-00002185919-0020-0023-01-01-4

Het hof stelt vast dat de volgende beslissingen in het vonnis van 19 maart 2019 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent definitief zijn:

- de beslissing tot de schuld van de beklaagde _____ aan de telastleggingen A en B.1;
- de beslissing dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak voor de beklaagde _____ en bij verstek voor de overige beklaagden,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend **met eenparige stemmen:**

verleent akte van de afstand van hoger beroep door de beklaagde _____ ;

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

verklaart de _____ schuldig aan de telastleggingen A, B.1 en B.2;

veroordeelt de _____ voor deze telastleggingen samen tot een geldboete van 5.000 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 40.000 euro;

verleent gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete van 5.000 euro, gedurende een termijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de telastleggingen A en B.1 samen, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een geldboete van 5.000 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de telastlegging B.2;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de deze telastlegging tot een geldboete van 750 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagden de _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden de _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden de _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden de _____ en _____ elk tot een derde van de kosten van de strafvordering in eerste aanleg en tot een derde van de kosten in hoger beroep;

begroot deze kosten aan de zijde van het openbaar ministerie op 81,66 in eerste aanleg en op 212,96 euro in beroep;

veroordeelt _____ tot de eigen kosten in eerste aanleg voor het openbaar ministerie, begroot op 26,40 euro.

laat de kosten van de tweede dagvaardingen in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 54,60 euro, te last van de Staat.

Kosten eerste aanleg: € 81,66

t.l.v. Oktay Denizli (afschr. arr.): € 26,40

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 60,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. :	€ 27,30
Dagv. en :	€ 27,30

€ 193,60

+ 10 %: € 19,36

Totaal: € 212,96

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **25 juni 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

